

SAUL VAN MESSEL

Tougelieks

VERZOAMELDE GRUNNEGER

GEDICHTEN

1977-1987

SAUL VAN MESSEL

Tougelieks

VERZOAMELDE GRUNNEGER
GEDICHTEN
1977-1987

WOLTERS-NOORDHOFF/FORSTEN

Tougelieks

envoi

waarom dromen
als je toch
weer wakker wordt

waarom wakker worden
als je toch
blijft dromen

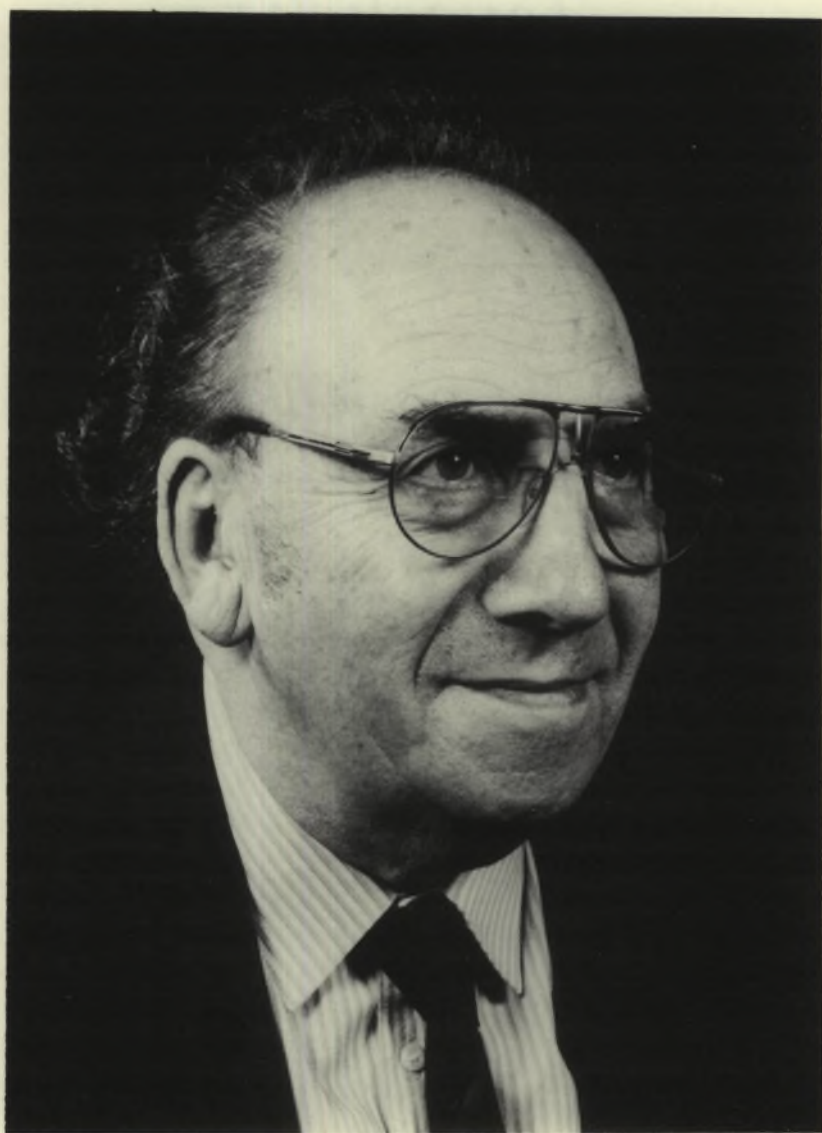

Foto Fred en Irène Jesse-Knopper

SAUL VAN MESSEL

Tougelieks

VERZOAMELDE GRUNNEGER
GEDICHTEN
1977-1987

WOLTERS-NOORDHOFF/FORSTEN

Deze uitgave kwam tot stand dank zij financiële steun van
Anjerfonds Groningen
Gedeputeerde Staten van de Provincie Groningen
H. S. Kammingafonds, Groningen.

Copyright © 1987 Wolters-Noordhoff bv, Groningen, The Netherlands
Copyright © 1987 Forsten, Groningen, The Netherlands

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

ISBN 90 6243 090 2

weeromraais

vrouger
komst nooit weer
dust allinneg
loater zeer

Ontwoddeld. Een statement dat mij op afstand houdt van de conventionele streektaal-structuur en de haar als vanzelf begeleidende motieven. Tot in de „agrarische” sector blijft mijn poëzie abstract, joods.

wat boer poot in laand
poot ik in locht
hai holt ales in haand
ik bin aaltied op vlocht

Heemstede/feberwoarie 1987

Saul van Messel

Inhold

Groningen/een bundel joodse poëzie I

Inkele raais 49

As ik noar Röttem vlaig 93

Vrouger/vogelwaaide I I I

Snoukebloodn I4I

Rakkersraif I69

nachtmerrie

stel dat ik
vóór mijn verleden
de beschikking
had gehad
over *die* herinnering

Groningen/
Een bundel Joodse poëzie
1983

envoi

geheugen:
het vergrootglas
van mijn herinnering

herinnering:
de verrekijker
van mijn heden

Veurwaark

spaigel

geheugn
kamt vrouger oet

op 't heedn
wordt oareg koal

op weg erheen/lelystad

verzonken schepen op dit kolkende plein
doen boodschappen bij albert heijn

plotselinge stem uit een verwaaid gesprek:
die wind meneer, die maakt me nog eens gek

het tijdsverband voorgoed verstoord
stelt hij zich voor: man overboord

hoor ik mezelf/die andere enkeling:
zeer aangenaam/óók drenkeling

lochtkestailn

noaschoonn in 't noorn
noar grom van mien zail

't gebint van wat woorn
'n gebrekkelk gehail

mor veur mie ook kestail
boovm deroet stekt 'n toörn

doaraan heb ik dail
deur 't gebint van dij woorn

baank-service/oet kinderlaand

'n slikwinkeltje
en 'n sint
aan baaident
laank al ontwind

'n haalfie
wuir vrouger tied
al nait meer
tèld

mor noagelsmit
– beersterstroade –
haar aaltied
wisselgèld

jongestied/raaiderlaand

van poëzie is
heel de lucht vervuld

metaforen staan te trappelen
van ongeduld

ik schiet ze
met mijn katapult

dichtbie hoes

gordijnen met mijn droom vermengd
met ochtendschemer aangelengd
„opstoanstied” heur ik hail wied
de nacht wordt met een dag verlengd

Vaarregels

mauvais jeu

woorn nait vergraimm
hèt muze mie inschuund

mien gedichtn laagn zuneg

driever

gedicht dat mie schrift
drok dij mie drift
aaltied noar 't zulde tou:
noar dèl dij zitn blift

vòt

aal gedichtn dijk muik
goan noar schimm op zuik
dèn mien vòlk is vòt
dat waistoe god

eerappellaand

laand zunder jeudn
ik heb die van neudn
'k schrief mit dōpkes om vingers
om gedichtn te reudn

laudator temporis acti

woarmit ik nou speul
was vrouger nait zo veul
mor oet hou ik 't verteer
moakt minder aal meer

syndroom

ask joe assmis in dreumm nuig
binn ie der vrouger voak as ik vruig
mor vergees zuik ik joe in houkn en hörns
ask allinne wakker wor – 'smörns

gelieke munt

verswieg mie wat ik wait
vleedn/kwèl mie nait
och heedn spot vleedn
verswigstoe din dien laid

lunchpauze

galletjes van lievmdag
knaprege toal
waarm oet oovmt
kold vrijdagmiddegmoal

vrijdagoavmd/fingerspitzen

sousemangels dij ik doezeg dop
dopn dij'k in dis vaarregel stop
toddats vingers vliemschaarp vuiln:
alles is vòt en op

lievendag oet maarkstroade: ain van de drij koosjere („koustere”)
bakkers in winschoot

adreswijziging/„gereformeerde kerk”

vannacht wol ik noar sjoele tou
midn in dreum/mor 'k wos nait hou
mor 'k wos nait hou/midn in dreum
totdat ik op stroade verkleum

klimaat

kòlle snij mit waarme jiddisjkat
mien olle channeke/zo vuil ik dat
as ik doarover goa schrievm
mout ik eerst mien hann vrievm

channeke = inwijdingsfeest (december)
jiddisjkat = jeudse gewoontes

winschoot in ansichtn

geheugn zit in pogge
leevmt liekt krom
ik duur nait terogge
dát komt nooit weerom

schiendood

in woornbouk van ter loan
oet koiern goan
en din stoere stemm heurn
in geurn en kleurn

„antiek”/veenkelonies

hail heur boudeltje
achter dure roamm
opoe huift zok
nait meer schoamm

van vèrns

't hèt vannacht roegvroarn
widde woas over 't gewas
doe kleurst vanmörn mien woorn
kold noorn/kòlle kwast

fienpruiver

kezebrogge
woord tuzn mien tann
ik herkaauw die terogge
mit schrievmde hann

vogelvlocht

aaiber/aaiber
trots en taaiber
wat vlogstoe braid
deur dit smale laid

löpt van zulf

vogels bakkeln in de zun
moakn meziek deur dik en dun
locht is bluierg van kleur
vaarregel staat al veur deur

meziek

blauer himmel, blaue wogen

bestoan boetn tied
wad winkt van wied
„blaauwe locht/blaauwe waggels”
mit brahms bin ik blied

klender

ale toukomst/hou wied
is ainmoal vloedn tied
hou gaauw doe mien toukomst
beetje leevmt dat sliet

gain verweer

aal waitn wörgt mie
nait waitn börgt mie
tied zèl 't leern
mit of zunder zeern

veurbode

tied wat gaaistoe gaauw
inkt wat zugstoe graauw
woord wat liekstoe òld
pampier doe bist al kòld

seuvmteg

mien petret kiekt oet 't glas
vragt of ik dat wel was –
stötter ik/nait veul maans:
wèl din aans

topografie

hou zèl stad van mien staarfhoes haitn
wèl hèt vrouger van auschwitz waitn
atlas van god blift veurlopeg in 't slöt
woaraarns ligt loug van mien löt

Vleedn

mit ons twijbaaidnt

heur ik
mien aign eggo
of 't geluud
van 'n aander ego

oost/wèst

gut sjabbes/gut jontef
nog hail veul joarn
jiddisje winsn
in grunneger woorn

wat zit van mien oostn
in hail dit gewest:
de wèst in mien noorn
dij rèst

twijde noatuur

as ik mörn fluster:
guster/guster

din wait ik hail goud
dat dat guster
= vandoage nog

mor ja
bie mie begunt ales pas
mit terog

zoaterdagovmd/stad

drij steerns in de locht
wozn wie as kind:
sjabbes is oet
mazzeldikke woch

weer is hier sjabbes oet
drij steerns in de locht
mor wèl mout ik winsn:
mazzeldikke woch

mazzeldikke woch = gelokkege week
wins bie oetgoande sjabbes

gain nuigerkòst
uitgenodigd bij inwijding
gerestaureerde synagoge 1981

folkernstroade
'k goa bie die te roade

mor stroade swigt

veur mie blift sjoeldeure
veur aaltied dicht

sjoeltje van boertange/1945

door geen historicus ooit verwoord
wanneer werd in zo'n sjoeltje
voor het laatst geoord

welke sjammes sloot voorgoed
die deur

god mag het weten
of heeft die het ook vergeten

sjammes = koster
geoord = gebeden

gerestaureerd

niet meer passend
in mijn landschap
ontbeert die sjoel
natuurlijke verwantschap

met haar ruine
eindelijk vergroeid
weet ik mij
nu eerst uitgeroeid

op de stobm/matseiwe

uit lettergrepen in het gras
valt op te maken
dat sara de huisvrouw
van een hijman was

ondanks onherstelbare breuken
beantwoordt zij nog steeds
aan het laatste hoofdstuk
van salomo's spreuken:

– een vrouw die den heere vreest
dat is zij geweest –

ook als geen jood in westerwolde
meer zulke zerken leest

keiwerowes

in het slot gevallen dromen
door de schemer schuw beslopen
als de dageraad gaat komen
gaan hun poorten toch niet open

eeuwig ingebed die dromen
op zo'n kleine jodenakker
als het duister straks gaat komen
lijken zij het meest nog wakker

eender lot eens voor ons allen:
dromen/in het slot gevallen

kiekkaaste/boesjeude

tuzn aal dode brokn
leevmd museumstok

ik speul hier ahasverus
dij deur westerwolle trok

noa meneuvels dij 'k muik
loerde achterdochteg bezuik

ask eevm nog duur
tot aan sloetnsuur

din gaat deure in 't slöt
mor ik blief spoukn

leevmd lös blad löt
oet joen doodnboukn

schien

vrouger winkt
mor pelzaaier blift kòld
din wat doar blinkt =
betanger gòld

het sjoeltje van boertange is nou museum worn/
tuzn boertange en vlachtwedde – op de stobm – lag vrouger 'n
old keiwerowes = begroafploats

matseiwe = zaark
betanger gòld = doublé

erev pesach/winschoot

de oude van thijn
met zijn houten poot
bracht ons in zijn kar
de koosjere waar

hij had een dochter
maar die ging dood
omtrent haar twaalfde
of dertiende jaar

het was wel wat vroeg
dat god haar riep
zei de rebbe maar wees
op de spaanse griep

waarom word ik haar
vannacht gewaar
zoals ze er uitzag
met pikzwart haar

want daar komt van thijn
met het lijk op zijn baar
en brengt als vanouds
ons zijn koosjere waar

en hoe ik me ook
van die beiden verwijder
ze zitten al aan
aan mijn dode seider

ferne geliebte

zai kwam vannacht van hail hail wied
en vruig mie hestoe eevm tied

oet laifde woaraan hail gain sliet:
veur die mien wicht/veur die aaltied

mor dou zai zee: wat bin ik blied
binn wie baaident mekander kwiet

mien waarkelhaid zet dreum aan zied
zai gong weerom noar hail hail wied

't hoogelaand/oorlogsdokumentatie

bij bierum
in groningen
zijn skeletten
gevonden
van joden

– zij waren
met hamers
toegetakeld –

zij zullen
zo spoedig mogelijk
naar auschwitz
worden verzonden

– interpol
is ingeschakeld –

geschiedkundeg onderzuik

leevmde jeuden
hevve nait meer

òl zaarkn binn
te minznt bleevm

daanke joe
ons laimeneer

dat dij zo sekuur
wörn beschreevm

nou vragt èlk
tot 't alderlest:

binn hier vrouger
din jeudn wèst

meeuwen boven het wad

als ik een vogel was
en een mens
zou willen zijn
zelfs één die vloog
weet ik
dat ik loog

òfgunst

veur en
aleer ik gong

nog ainmoal
jenteg en jong

as 't swaalfke
in de locht

dat zien lenjongs
broodkrummels brocht

„akkoord”

wat joe is touvertraauwd
blijft onder ons
fluuster ik mien gedichtn tou
in baaide oorn

dat haar ik zo
verakkedaaiert
mit mien woorn

bodem zunder bloud

sjoeckzaand – mien laand
al goa'k in die onder
din nog schrift dis haand:

sjoeckzaand
doe mien laand
doe mien wonder

gain kaans

doar gaait tied
hòl hom ais vast

'k nuig hom gaauw
bie mie te gast

mor ik krieg hom
nait zo wied

hai laagt mie oet:
veur joe gain tied

geef mor geduld

tied hèt tied zat
toukomst hèt
veur ons aaltemoal
nog hail wat
in 't vat

ploatse

dwaars deur 'n kaamp laand
as 'n geude
zo vuil ik mie tuzn joe
as 'n jeude

'n swaarde daipe sloot
tuzn baaidn
ik heur der bie – wèl dat
mor as schaaiddn

seizoenopruiming/feuille morte

het laatste blad
dat in de herfst zal vallen
een unicum
onder ontelbare getallen

want vreemd genoeg
één is het laatste blad
dan is de herfst voorbij
en dat was dat

maar nooit zal iemand
zo'n seizoen besluiten
de blâren vallen
en wij staan erbuiten

gelaaide

inkele raais
noar vrouger weerom
doar neem ik retoer
zo gauw as ik kom

Inkele raais
1984

Toal

èlk gaat zien koers

mien vleedn
stoef bie
stoft deur 't heedn
as poëzie

geheureg

mien toal
dijt as raait
dat ontwoddeld
in mien bundels staat

mor mit guido gezelle
heur ik 't roezn
as de wind
over de bloarn waait

gevuileg

dichterliek elestiek
dat zo wied rekt
dat gain minsk meer dinkt
aan stief dialekt

hoesmaark

mien poëzie
fien instermint
pruift aaltied eerst
'n voage print

veur en aleer
'n òld gezicht
slim zeer dut
in mien nij gedicht

iek

toal:
rogwaarvel van mien poëzie
poëzie:
bloud van mien toal

ont-aard

gevoelens die ik vroeg ervoer
en in mijn bodem als een schat bewaarde
bedroomde ik vannacht vervreemd als boer
die ze verpootte in verschroeide aarde

luftmensch

wat boer poot in laand
poot ik in locht
hai holt ales in haand
ik bin aaltied op vlocht

bitterzuit

gonzend riem
steekt mie as 'n iem
veurdats zo vòt
hunneg achterlòt

tranquilizer

wind aan dis toal
as zaiken aan zien kwoal
schrief ik vaar regels pien
as kaalmeernd kwetrien

slöchter/vaast in de kop

toukomst van ons toal
nog aaltied aingoal
mor doe blifst hier stoan
goundag ter loan

geert teis pzn

ik pruiif
zien toal
as beleegn kees
dij ik
mit de körste
lees

ahnenstolz

mit gain veurgeslacht verwind
bie overleevrn welbekind
heb 'k aign geslachtsboom verzind

dou destieds muik veuolder van mie
hail mooie jiddische poëzie
teminznt in mien fantezie

zo woar ask leevmt blief
hai schreef zien vingers stief
zee mie aine van 't archief

over vèrn zuver zien zeun
vin ik vannacht op beun
laifdeslaider oet zien dreum

zoo laank as duustern let
zingn wie soam 'n duet
din flaai ik hom: goa mèt

mor omdak heureg snor
ragt hai mie orbedor
zodat ik wakker wor

ainzoame maale kwast
snachts bie zok zuls te gast
dij doezeg vragt: woar wast

twijblad

weerdeg woord jasmijn
dat in winschoot peperbloum hait
split mien toalgevuil in twijn
hou dat mout wait ik nog nait

aign winter

toal dijk sliep
hait dat iezel of riep –
vaarregel is al klit:
aal boomm bin wit

saxicola oenanthe

dikschietterliere
floit weer ais fien
tou tiereliere
't huift nait in 't letien

vogels vlaign wiereg
over wiede wad
dikschietterliere
zing doe mor plat

dikschietterliere = . . . de tapuit, *saxicola oenanthe*, een
zangvogel . . . de naam is een klanknabootsing (*ter laan* 165)

noordzee

guster op zandvoort
begundet' te zingn

duun of diek
mie was 't eevm geliek

mor mien woorn
deedn niks as dwingn:

lòt ons toch blootpootjen
in 't sliet

rivièra

antibes aan 't wad
plagt muze in 't plat
miemer ik fraans-trankiel:
dij maint termunterziel

cantilene

duwerke
dien dunne bloeze
bringt mie aaltied
weer in toeze

as dien klaier
haildal kroeze
doezeln oet
de zaachte doeze

van mien dreumm
bie de roeze

nou ik òld bin
blievm roezn
ale roeskn
blievm soezn

roeskn van
dien dunne bloeze
tot mien toal tou
nog in toeze

in mien dreumm
bie de roeze

hands off

zó zuver kwamstoe/zó sekuur
in dit mien ainzoam nachtelk uur
dat ik die as verbaal-derd schrief
en veur gain gèld veraandern duur

koiern/vout-drok

lözze letters in klamme haand
zo mor wat woorn zunder verbaand
gedicht int zicht zègt nóchtern verstand
voutstap drokt vaarregel zó mor int zaand

loot debuut/1969

oppaaznde muze
dij leevmslaank
zien woorn spoarde
zo sekuur as 'n baank

autogram/1984

dit dichterschap
tegen mijzelf bestand
houdt mij heel krap
met woorden in de hand

daankbetuugn

„an die musik“

van aaltemoal
rejoalste vrund
zunege toal
dij mie dit gunt

Toesterg

toezeboudel

tied was toesterg
woorn wörn warreg
dou heurde ik miezuls schrievm:
doe laiver onzichtboar blievm

souvenir

kamers van het
joodse ommeland
portretten en
een mizrech aan de wand

op vrijdagmiddag geur
indringend – van het eten
die hangen blijft
tot boven het vergeten

mizrech = oosten/afbeelding die de richting aangeeft waarheen
de jood zich bij het hoofdgebed wendt

duur antiek

vremdn dij vraid
mit vrouger speuln
mit opoes klaaine kovviemeuln

achter wiede winkelroetn
„moalt” de tied
ik stoa der boetn

onverteerbaar

herinnerens
lign mie
as gedinkstainn
swoar op moage

onverdrutsoam

lèst speulde ik weer
bie ons in stroade
wie tiepelden

ik ruip gounnt
dij der nait wazn

mor doe bister ja
ook nait wos aine

gaait die niks aan zee ik
en speulde deur
allaine

noasmoak/1920

vannacht alweer
speul ik in zaandkoele
as joarn heer

en verboas mie over dreumm
dij zo sekuur
waarkelkhaid noamoakn

dat woorn dij ik
hoast nait schrievm duur

noa aal dij tied
nog gronderg smoakn

kloagmuur winshoot

op zok stok stain
zuik ik mien noam
overaal allain
mor hier benoam

overleevmde

aivege laampe
in jeudnkaampe
'k vuil mie in 't roet
bloas mie mor oet

aivege laampe (noar *exodus* 27:20) = aiveg licht dat aaltied op
gedinkploatsn braant as symbool veur blievmd gaist van dode
minskn; vergliek volgnde bladziede

plicht in de pekel/1983

hou en wenneer hai sturf
is mie nait bekind

mit joartied-lichtjes
wuir hai in gain gevaal verwind

van oavmd ontsteek ik
bie hoanekaamp

veur vermoord'ome bram
'n toetjelaamp

joartied

ister al minje
sjoeltje hier binwe
mor sjoeltje woaraarns
is naarns

older gewoonte steekn jeudn sliet ale joar op staarfdoatum (= joartied) van fermilieledn 'n keerze of 'n klaain laampie aan

minje(n) = kworum van 10 meerderjoarege jeudn veraaist veur synagoge-dainst

kammeroad

noast mekander joarn laank
zitnd op zulde seminarium-baank
wuir e gaazn op 't hoogezand-sapmeer
veur d'eerste keer
dag bennie behr

oet deevmter woarhin e dou gong
ston hai as rabbi gaauw op sprong
noar westerbork/doar zagk hom weer
veur de lèste keer
dag bennie behr

grunneger jeudn nuimdn heur „voorzanger”: *gaazn*

drijkeuningenlaidje

kint nait bedinkn in woorn
mor 't was wel zo
jeudnkind wuir geboorn
in koustaal op stro

lutje potje mag nait reern
woarschaaugt boer wèl wat vraid
mor hai tèld' al *drij steerns*
das aal wak wait

behaalm doodgewone slöt
verroadn mit heur kind
lieke liene van 't laive löt
bie depôt langs doar op drint

drij jeudn gongn noar 't oostn tou
doar kwamm ze ja ook heer
heur lèste gaang/ie waitn hou
was swoar en wied en veer

opa knorringa

– philip mechanicus: in depôt, pag. 58 –

over de kwelders
van het wad
had opa knorringa
uit uithuizermeeden
negentig jaar oud
helder gezien
hoe de dood
kwam aangeschreden

bezorgd had hij
– bovenaan regel negen –
zelfs tegenover god
over zijn kleinzoon
gezwegen

een kennis uit uithuizermeeden
vertelde me:
toen opa knorringa
was vertrokken
hebben wij
pas getrouwd
zijn mooie woning
betrokken

thema und variationen

der stonn drij sjoeltjes
in grunnegerlaand
op kenoal/op teroapel
op sapmeer-'t hoogezaand

heur jeudn
wörn vraid vermoord
„en de boer
hij ploegde voort”

fremdkörper

zee 'n geleerde spreker lèst
jeudn hebn hier zeker wèst
mor – zee hai – hail vrouger nait
as joe dat mor wait

kartografie

nadat ik overal had aangekruist
waar eenmaal joden waren gehuisd
volstond ik onderaan vermoeid:
een kruis betekent uitgeroeid

Touvouer

displaced person

d'haile dag deur
blift dag mie 'n dag veur
vandoage gain tied veur die
das aal wat ik heur

sight-seeing

veurkört oterdum bezöcht
dat nait meer bestaait

ik wuir deur twij wichter
in 't ronde laaid

wie binn zee dij aine
van 't vremdnverkeer

wie verkoopm hier stainn
hou haistoe ook weer

ik prevel dagsoam
heb stainn genogt

en stevel bedachtsoam
onner leeghaangde locht

westerbork „bezöcht”

zoo laank as muze
over mien woorn gaat

ain staarvling nog
dis toaie toal verstaat

ain druppel eulie
braant in eulielaamp

zo laank dicht ik/mien drint
over joen jeudnkaamp

21 december

körtste dag
dij vlaignd vervlogt
duurt mie vandoage
laank genogt

verziede/terziede

waistoe nog van vrouger
vragt gezellege proater
dij nait vuilt wat zien vrouger
lösmoakt in mien loater

riziko

vrouger bie de bult
houveul zaik nait terogge –
laagt löt: dien aign schuld
wat dust achter mien rogge

jeude

gele steern
dien swaarde streepm
steekn mien woorn oet
as weepm

jeudske/„fan mail”

mit nummer op aarm
bedekt ast heur liekt
onder god zien ontfaarm
in sobibor iekt

schreef ze mie noa ontvangst
van mien dichterlike woorn:
ik bin verlöst van verlangst
noar ons nöchtern noorn

bie zummerdag/kinderlaidje

'n speulnd kind
in speulnde wind
tou eerns binn baaidnt
eerlieks nait wind

speult nog mor blied
ons laimeneer
gèft gain kerdiet
op kind en weer

noajoar 1943

mien haand dij schrift:
dou wast ook haarst
en steekn blift
in blievnde baarst

ne se répète pas

één dag van vroeger herbeleven
van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat
zonder aposteriori een herzeven
zomaar één dag die zich zomaar herhalen laat

maar welke dag/wanneer beginnen
en erger nog: met wie en waar
zoiets laat zich in een gedicht verzinnen
voor werkelijkheid is dit proces te zwaar

geen uitweg uit de houdgreep van het heden
wij fantaseren tot het niet meer gaat
over één dag maar uit een ver verleden
die onherhaalbaar is tot 's avonds laat

swaarver

bunders boukn
bie mien heerd
haarbaarg veur
mien muide dreumm

deurrit veur
mien muide peerd
wied van staal
mout hai verkleumm

boetnbainder

onwereg blad
woar komstoe heer
boom dij doe zöchst
staait hier nait meer

zègt blad: is joe
din nait bekind
hou lös ik leef
aan waai'n wind

aigh bushalte

vanmörns 'n haalf uur
op miezuls stoan wachtn
mor dou ik nait kwam
bin ik mor loopm goan

verstandhòln

ik luip miezuls
stiekom verbie
mor dou ik omkeek
begunden wie baaidnt
te laagn

twijspaalk I

tuzn twij dij ik allinne bin
staait minnegmoal 'n muur
woarover ik nijschierig din
toch nait hinkiekn duur

twijspaalk II

ik en miezulm: 'n roeziezuiknd poar
wie proatn nait mit mekoar
mor gain staarvling dijt wait
den wie proatn ja nait

„onvoltooid verleden”

van opstoan tot aan oavmdproat
hangt hail mien dag aan dunne droad

soms bin ik droad zuls eevm kwiet
„op ’t heedn” liekt din „dou der tied”

mörn as ik leevm mag god wait
hait vandoage guster: zekerhaid

haailegerlee/maaimoand 1983

herinnerens kroepm bie waale op
geheugn is ter tou wind
den ik heb hier
winschoter daip nog kind

nou bin ik òld
en dag is wotterkòld
wèl zugt mien woorn kroepm
dij zok in 't daip verzoepm

sunterkloas 1983

dou ik die veur sokkeloadn letter
daanke zee

vulde ik onzichtboar
op mien jeudse lief

moude van dij aander
swaarde letter J

woarover ik hail voak
mit voale vingers vrief

in mijn droom

het sneeuwde
meeuwen

het vroom
een spiegel

het regende
tranen

nieuwjaarsoverpeinzing 1984

als een vogel vloog ik
van tak tot tak
totdat de laatste
onder mijn woorden brak

onbekend met
al mijn wegen
concludeerde iemand:
zure regen

ik wist wel beter
maar doodmoe
deed ik er
het zwijgen toe

oet-gelaaide

inkele raais
joar noa joar
wèl wizzelt mie ais
op aander spoor

As ik noar Röttem vlaig
1985

kompas

ommelanden:

van mijn droom de ingewanden

van mijn dag vage kontoeren

van mijn dichtwerk rafelranden

ommelandsvaarder

van menig droomschip blinde passagier

zeeën bevarend ver van hier

ontwaak ik in mijn ochtendbed

als werd ik ergens over boord gezet

bodem-onderzoek

woorn van laifde
dij mie driefm
bie aal dat
over noorn schriefm

houveul persint van joe
bedink ik voak
bestaait aignliek
oet vroak

winst-schoot

mien verschienn
tou 't òlle plak
heurt bie 't verdwienn
in toubonn zak

sliep oet

zo hoog hèt nooit wèt
laagde laiwerke lèt
en dreef oet zien locht
de spot mit mien vlocht

òfgunst

as ik noar röttem vlaig
dicht ik en laig
mor maive dij vlocht
slagt vleugels in locht

excursie

ik zag een vogel
met brede vlucht
een plattegrond bestuderen
hoog in de lucht

over zijn schouders
keek ik met hem mee
naar de toppen der bomen
en de golven der zee

hier zei hij
ligt nog rottumeroog
ben jij misschien
soms een ornitoloog

nee zei ik: dichter
waarom zou ik liegen
die alleen in zijn droom
af en toe mag vliegen

ik vond het al vreemd
dat ik je hier vond
schamperde hij en schonk
mij zijn plattegrond

toen ik vanochtend
op de dag was gestrand
had ik die kaart
nog vast in mijn hand

sjwoes

reiderland mijn geiderland
waar ik kind van arme ouders
met mijn talles om de schouders
groot werd tussen klei en zand

jood werd tuzn zaand en klaai
veurjoar pruifde in moand van maai
bloumm van maai in sjoel van sjwoes
onze sjoel zo vaast as 'n hoes

mor vaaster nog was 't jeudnlöt
dat in dit laid de klokke ludt
waar al mijn nostalgie verzandt
in reiderland mijn geiderland

sjwoes = wekenfeest („pinksteren”)
op die dagen wordt de synagoge met bloemen versierd
geider = jodenschool
talles = bidkleed

honger

boeskoolvat
mit vlinde

wèl taiknt
poëtisch dien prinde

rokt mie vandoage
zo lekker tou

mor toal is te zat
veur 't moal van dou

moeke

grieze wasketobbe
petret van overkaand

wotter is glad globbe
nat vuilt moekes haand

oet opstruupte maaun
glimt graasgruine zaip

begun ik te graaun
of is daglicht laip

vandoage nait koopman (1980)

toal/mien touvlocht
doezend moal

let mie in de steek
hier op musselkenoal

toal/wat begun ik
zunder die

wandelnd of handelnd
in poëzie

westerwolde/toeristenkaart

waar ik in
nachtelijke dromen woon

tussen dorpsgezichten
en landschappelijk schoon

waar ik steeds
nog voor de ochtend sterf

als jeudnkoopman
op een boerenerf

levensvreugde

ontgoocheld denk ik vaak
spijtig dat ik ontwaak
maar na verloop van tijd
troost ik me met die spijt

levenstroost

vooruitgang die ik boek
bij alles wat ik zoek:
dat ik dus leven blijf
en over zoeken schrijf

die uhr
ballade van loewe

mit tied speuln

hallozie van dichters
gaait mit euliemeuln

eerns moakn mit tied

hallozie van god
doarin zit gain sliet

boesjeude

ook waar men ons
niet meer verdrijft
omdat er
niemand overblijft

gaat elk moment
een jood op jacht
naar dromen
in een kindernacht

aignikkeg/groteske

vragt mien pampier
doe schrievmde pin
dien inkt zit doar
gain slietn in

dat heurt ja niks
dink ik verwind
doe bist toch nait
mien recensint

en boetndès
doe lèlk pampier
ik bin de boas
wat dustoe hier

recensint

veur. . . .

hai wos/hou 't mos
mor dichtte zuls zo nait
hai haar 't ja veuls te drok
mit aanderman zien laid

ahasverus

nachruf in aign beheer

hier ligt onzichtboar
onder onzichtboare stain
grunneger dichter
haildal allain

nait aans as
tiedns zien dròkke leevm
is e noa zien dood
allinneg bleevm

gounent van zien bundels
twijd'haans dat is glàd
lign wel ais
bie boukhandel in stàd

doarveur betoaln ie
al gaauw goud gèld
den hai was jeude
onder ons vertèld

mor duur of goudkoop
nou ligde allaine
zunder troost en hoop
woaraarns onder staine

woar hai doodmuide
van geschrief en gedicht
indelk stram en stief
veur aaltied swigt

woar e nait meer plaint
en nait meer schrift
tot god zien gebaint
noar jeruuzlem drift

maank ale jeudn
in 't inne der doagn

behaalm boesjeude
dij blift joe hier ploagn

plaint (plajent)/hail gebruikelk jiddisj woord = reert

Vrouger/vogelwaaide
1985

„Mijn jeugdherinneringen, de onuitputtelijke
bron van mijn ontroeringen, zijn in synagoge-
deunen als geconserveerd.”

Carry van Bruggen
Hedendaagsch Fetischisme, 1925.

„bron van mijn ontroeringen”

vrouger/vogelwaaide
òl gezang zèt die in 't zoad
geluudn gonzn as gelaaide
sjoele slagt de moat

„in synagogedeunen’’

*bosstroade winschoot/
opstandingskerk*

zulde muurn
zulde roamm
aandre uurn
aandre noamm

mit baaide
oopm oorn
op zuik
noar zulde woorn

flustert guster:
wat duster

heur ik miezulm:
ik luster

„als geconserveerd”

ik las vannacht vergane flarden
van lang vergeten volksverhalen
zong liederen van blinde barden
in onversleten gettotalen

alom bekende slotrefreinen
werden door allen meegezongen
wij dronken zoete kiddoesjwijnen
die tintelden op droge tongen

na afloop van zo menig lied
bezwoer een raw van de kathedr:
wij lijken het gekrookte riet
als evergreen zijn wij een cedar

mijn droom vol van dezelfde deunen
vergane flarden/blinde barden
blijft tegen het ontwaken leunen
als uren tot mijn dag verharden

weerzien met stad/winter '84

haar onvergeten binnenstad
voelt in de regen kil en nat
zij lijkt een onderkoelde vrouw
die ligt te rillen in haar bad

vervreemd maar met haar lot begaan
heb ik haar een mantel omgedaan
zo saâm onder mijn paraplu
zijn wij vereend haar diep geheim weer ingegaan

mijn eeuwenoude binnenstad
op stille schoonheid terecht prat
en ik – mij van de tijd bewust
die gulzig aan ons beiden vrat

jeudnjonker/noadinknd

bestek en taaikn
van mien lochtkestail
mit graaftn en aal
in 't grom van mien zail

nou allinneg nog
'n smaale brogge
doarover mout ik
dommit ja terogge

s.o.s. oktober 1983

veur 65 joar
op sjeine rabbe
noar sjoele tou
mit pabbe

wèl in winschoot
pekël/op kenoal
verstaait mie nog
in dizze toal

behaalm doe meschain
mien laimeneer
„housjang no”
of dust nait meer

op *sjeine rabbe* (*hosja'na rabba*) seuvmtê dag van sokkes
(loofhuttenfeest) worn in sjoel 7 ommegangn (hakofes) hòln mit
loelew (palmtak)
sjoelgangers zingn bie dizze hakofes:
housjang no = hêlp toch („hosanna”)

sjoel op vrijdagoavmd

sjabbesgedicht
prist aign bloud
as eelske wicht
heur zundagsgoud

mien òlle vrund
blijfstoe doargund
ik wacht op tie
lecho doudie

likras kallo
heur ik de gaazn
doe dooie broed
dij tiedn waazn

lecho doudie likras kallo: begunwoorn van synagogoal gedicht
(vrijdagoavmddainst) deur soalemo alkabitz (± 1500–1580) „kom
vrund/de broed (= sjabbes) in de muide”

talen-practicum

als bij ons
de avond viel:
nustou mor
eerst ha-mappiel

hèst al nachtlaaind
heurk 'n stem
oet ommelands
jeruuzelem

zó natuurlijk
gronings-joods
dat het mij voorkomt
als nagebootst

naar verleden dat
van zover wenkt
dat geen fantast
het ooit bedenkt

ha-mappiel = nachtgebed
nachtlaai'n = het nachtgebed uitspreken

dekelonisoatsie
lombokschatn wörn weerom doan
(oet kraande)

as simon simons
dat beleefd haar

òl oostganger
oet engelstilstroade

wie raagdn zien leujong
op jeudnschoule:

simon lombok!
simon lombok!

dou ik lèst op prinde
't aailand zag

ruip ik zachies:
simon/simon

mor hai zee mie
gain goundag

knèlpunt

in laangestroade
woar jacob cóhen
schounn hèt verkòft
zit ik weer op stoule

of noast hom
veuraan links in sjoel
vrijdagnamiddag
noa schoule

de schou van dit gedicht
zit zó krap
dat ik hier piene vuil
bie èlke stap

judaëus ludens

òlle schoudeuze
vol fantesie
wat kikstoe beuze
deur mien poëzie

zaacht glanznd pampier
as bloud zo rood
ik speul nóg hier
schoudeuze is dood

wie muiken van 'n schoudeuze 'n „kiekkaaste”
deur 'n vinstertje mog aine kiek
veur 'n haalfie of zo – of 'n poar knickers
rood vlocipampier zörgde veur zaachte glans

belvédère

bie herinnerens laans
kom ik woaraarns

goie plak om ales te zain
mor ales is naarns

hier vaalt niks te kiek
waait stem van hail wied

veur joen aign herinnerens
hèt 'n aander nooit tied

roadn wèl ik teegnkoomm bin

vannacht bedinkt mien
dreum niks aans
as doodgelokkeg koiern
bie ziele laans

goundag joe baaidnt
fluuster ik zaacht
teegn dove dreum
en blinde naacht

lost horizon

*„winschoten wil de dorpen blijham,
heiligerlee en westerlee inlijven.”
(oet kraande 10-5-1985)*

haailegerlee
westerlee
blijham

woar ik
as vremde raaizeger
voak kwam

vot kiek’k
van dichtebie
slim sneu

noar drij faubourgs
van ons bloudaign
banlieue

zuudveen/haalfweg pekel

hoantje pik
kwam bie mie laans

kovviedik
ik pruif niks aans

hoantje pik
pruif ik/mor woar

as kovviedik
mien dreum zo kloar

pekel 1918/farmacologisch

opoe vannacht: ik houst zo stoer
„jacoba maria wortelboer”
wèl slokt nog heur middels stok veur stok
wèl gebruikt nog vandoage hopandedok

jacoba maria wortelboer vrouger aalgemain bekind as hail kloar
in kruudn („natuurgeneeswijze”)
hopandedok = geneesmiddel (zalf)

veenkoloniën

*Op de joodse begraafplaats te Oude Pekela is grafschennis
gepleegd. (Telegraaf 12-10-'68)*

mijn grootmoeder heeft
vannacht slecht geslapen

de joodse begraafplaats
te oude pekela werd geschonden

maar vreemd
zij lachte weer als vroeger

toen wij haar schedel
in de modder vonden

toerisme

prediker 4:12

pekel/poëzie
en pabbe

dict bie sjoel
nait wied van klabbe

drijdubbeld droad
van prediker

zuik ik vergees
in mien baedeker

sjabbes-verziede/ainziedeg

noast petret
hèt dreum mie zo mor
op bozzem zèt

heur ik miezuls:
ik kwam oet verlet

heur ik mien eggo:
zo is 't mor net

natuurlijke historie

heimwee:

woekerplant van mijn heden
(flora)

knaagdier aan mijn verleden
(fauna)

dubbeld spul mit twij woorn

van noorn
bezoopm
muik gedicht
woorn oopm

van woorn
veere-licht
wuir noorn
zo mor gedicht

haszliebe/hoesmaark

hou dichter bie
in poëzie
van mien haand
toal en laand

blievm baaidnt
tot in 't bòt
aaltied nóg
wieder vòt

rottum/romantisch

het eiland op mijn droom jaloers
vaart een kleinmenselijke koers
als het van verre spottend hoont
jij bent als ik/afbrokkelend en onbewoond

cornelis dopper 1872-1939
in memoriam

aarns op knoal dreef e
zo mor aan diek
löt baauwde zien örgel
locht speulde meziek

wiederwaaidege wiezn
dij gliedn as tjaalkn
liek daip/lieke wiekn
lieke nootnbaalkn

schrief ik dat hier
in aign maggels
of drief ik schier
op zulde waggels

cornelis dopper: componist, op kenoal geboorn

*tjaard de haan/volkse folklorist
bij zijn dood 1983*

dezelfde taal die ons
– zoals hij zei –
tezamen bond

waarin hij mij
gelijk ik hem
uitzonderlijk verstond

diezelfde taal bleef
naar ik hem
spontaan toen schreef

de diepe band
die ons voor altijd
uit elkander dreef

joargetiedn

veurjoar blifst mie
aaltied veur
wor ik stiever
doe worst zachter

noajoar doe gaaist
aaltied deur
letst verstiefd
mie dommit achter

doatum

psalm 90:12

vandoage
kikst nait blied

ligt dat aan mie
ligt dat aan tied

aan baaidnt mie jong
klagt klinder

woar ik ook hong
wuirstoe minder

joagersletien

op jacht noar 't gelòk
wuir ik betrap
deur 'n koddebaaier

mor dij kon mie niks moakn
dèn ik haar haildal
niks in taaze

ludere cum literis

speel ik met de taal?
speelt de taal met mij?
in alle ernst:
wij spelen allebei

speul ik mit toal?
speult toal mit mie?
wie baaidnt speuln:
petint veur poëzie

noasmoak

as ik poëtisch biet
op nait te verteern tied
pruif ik deur woorn hin
de smoak van 't bittere in

ahasverus

vervreemd van ieder vaderland
de schrijvende pen als vanouds in de hand
is hij op zoek naar een vodge papier
voor een vers op het landschap van hier

een boer die hem ziet en onraad bevroedt
vraagt onbeschoft wat of hij hier moet
ik zoek zegt de man met zijn rossige baard
heel even een rustplaats op aard

een stoel en een tafel/een vodge papier
ik werk aan een vers op het landschap van hier
dat kennen we treitert de boer terstond
en fluit als vanzelf zijn waakzame hond

zo trof god een arme jood op de vlucht
al dichtend een vers in de donkere lucht
op het groninger landschap vandaag en alhier
niet eens op een vodge papier

Snoukebloadn
1986

glosse

die ene zekerheid:
mijn onzekerheid
als ik daar nu maar
op aan kon

beginselverklaring

geloof me
– zei de twijfel –
ik weet het zeker

curriculum vitae poëticae

op snoukebloodn drievm
noa 't parredies

wèl is loater nog
so wies

as vrouger 't kind
dat vol fantesie

nog aaltied
op snoukebloodn drift

in poëzie

aan raande

doagn:
van mien dreumen
swaarde zeumen

dreumen:
van mien doagen
widde kroagen

ars poëtica/theologisch

geëxcommuniceerd
uit de realiteit
blijf ik
in de ban
van het woord

auditief

stemmen dij'k heur
ik heb 't aan mien keur

mor èlk gedicht
moakt mien oogn dicht

geluud:
mien leugnpuut

voorbewoud

woorn in dop
nij gedicht meschain?
schrief ons eerst mor ais op
din kin wie wieder zain

voorzorg

woorden van
ongeschreven gedicht
houden mij eerst even
tegen het licht

reëgnpudde

toal doar ik
aal mien woorn
oet hoal

poëzie
ik verzoep mie
in die

wild (priapisch)

hantammeg dichter
vuilt woorn as wichter
blief mie òf röpt aine
weer 'n aander liekt lichter

vergeef mie heer/cyclus van acht vaarregels

joardag 1985

bestoan/mit vergoan
leevm laank bevrund
bie ons ontstoan
is staarvm al begund

rousesjone-miemeroatsie 5746

wéér ons nij joar
blast in sjoele bezuun
ales bie mekoar
blift toukomst betuun

rousesjone (= nij joar) wordt op sjoufer (= bezuun) bloazn

sjoel/folkernstroade

wèl over dizze drumpel gaat
en in gebed veur 't omed staait
vragt hom dij ales meugelk muik:
vergeef mie heer dak joe nog zuik

„drijfveer”

dakscheere
tisternait
schrievmde veere
van drievmd laid

omed = lezzenoar veur gaazn in sjoele

jizker/in memoriam

schim dij boovm drift
ik kin hom nait weern
schien dij overblift
as bie tooverlanteern

retrospectie

aal mien joarn
kloune goarn
knoedel tied
droad bink kwiet

seelenverwandschaft

haaidershoeske aan 't wad
mien noaber bie 't pad
wie baaidnt bin wees
ons vleedn zuik ie vergees

residu

nou 'k zó veul loopm lòt
sikkom mit ales spot
leuf 'k indelk woarachteg
aan vaigh van god

èlk op zien beurt

over mien loater
begt zok
mien vrouger

of is 't aanzom?

mien gedichten
dij 't ook nait waitn
mainn:

om en om

nachtmerrie

dreum ging gain vingerbraid
gain vingerbraid oet zied

mörnvroug dastoe dat wait
is 't weer zo wied

dreum dat mainstoe nait
en ik heb gain tied

gain vingerbraid/gain vingerbraid
doe heurst bie jeudnlaid

dat gaait nooit oet zied
doarveur moakst mor tied

heurstoe dien wekker nait:
opstoan/gain vingerbraid

incognito

dörp
 stroade
 hoes

ik sloep
stil as 'n moes

mor muze
moakt gereer:

bistoe der
aalweer

glosse

wat het leven
iemand aandoet
is met geen dood
goed te maken

klazzefoto seminarium 1929

diezege schoule
diezeg petret
vaaire bin dood
vaaire bin red

aine noar ammerikoa
noar israël twij
ik blief bie hoes
mor dat hoes is zo nij

onbekinde soldoat/winschoot

mien gedicht huift
nait laank duurn
löt kin aine
haand wel stuur

hai was jeude
en dee in mannefaktuurn
ie magn bèst nog ais dinkn
aan zien lèste uurn

onbekinde synagoge/teroapel

gain spoor meer
van d'òlle sjoel

jeudnlöt hòlt
vout bie koel

dat daankt joe
de redelkhaid

woarom ook
teroapel nait

schien bedrogt

widde snij
ales liekt nij

mor ales
blift old

vuil mor

hou kold

zintuigelijk

herinnerens mit deuk
geheugnis mit bedurm reuk
overgevuileg instinct
dat pinne deupt in inkt

dialog

dreumstoe in mien nust?
vlaig ik in dien locht?
laiwerke wat dust?

dichten haark docht

deur troalies

zangvogel dij ik zuik
in vaarregel dij ik muik
wat vlogstoe aibels mooi
om mien dichte-kooi

hoogtevrees

vogel in
mijn droom

nestel ik mij
in een boom

zo hoog
dat bij het ontwaken

mijn vleugels
staken

utopia

woar blifst
laand van gelok

woar doe nait bist
en ik die mok

woorn van verdrait

wèl wèlt joe
woarheer

wèl spèlt joe
woarhin

wèl tèlt joe
woaraarns

gebed

wat ik op 't lèst
ook van joe vele

as ik mor aaltied
mit joe pele

joe woorn
doar ik hoog in vlaig

mor wèl wait
vòt in vaal/omdele

eindspel

voor het allerlaatst:
tik zei de klok
ik heb je

post mortem

aan het open graf
van zijn toekomstverwachtingen
spraken herinneringen
woorden van troost

envoi

herinneren
dat vergeelt
in taal
met plekken
vol eelt

Rakkersraif
1987

nog bruukboar

poëzie oet mien pinne
inktpatters in 't inne
woorn doar ik aan winne

laank al zo laif
schots en schaif
aarme riekdom: *rakkersraif*

sehnsucht

doe waarkelkhaid
ik vuil de wèst
lot mie longern
tot 't alderlèst

gain weerklank

meziek aans zo ziedeg
luip mie veurbie/eevmwiedeg
't wol nait vandoage
toal blift teegnstriedeg

loaf debuu

haart van gold
dou ik die nog nait zong
wastoe al old
en ik nog jong

mien toal

dou ik die vandoage zong
leekstoe nog jong
mor ik bin old
haart van gold

doen

assmis bink 'n scheere
dij knipt mie kepot

din weer 'n lichte veere
ik bloas miezuls vòt

zó wied dat ik vlaig
in de locht as 'n steern

zó sliet as ik laig
en dat dou ik hail geern

haailegerlee/parabel

teegnover standbeeld
ston 'n hoes te huur
'k haar mie niks verbeeld
graaf adolf wuir mien buur

mien lèste kaans
mit dagdreum buurn
aans as aans
hou laange zol dat duurn

dat duurde nait laange
den muze kluig baange
wat dustoe van dichtebie
nog mit aal dij poëzie

rendez vous

mit ons baaident begoan
tou din/blief stoan
mor dreumbeeld vlaigt vòt
dag veur goud doan

ontgoocheling

wied van mie
liekstoe dichtebie
in poëzie

mor ainmoal dichtebie
mien wicht
blifstoe gedicht

zeefdrok

wat ik snachts zai
in dien gezicht
is mörnvrouw
geliek gedicht

mor zo'n gedicht
zift nooit zo fien
of op mien dag
drukt woas van pien

therapie

als ik wel zout
in mijn verzen wreef
voelde ik wonde plekken
waarin ik schrijven bleef

maar toen ik oud
ze langzaam overlas
proefde ik onbewust
dat ik daardoor genas

onder speulns

knikkerkoele
zaacht woord
graft schrievmde haand
mit schaarpe noagels
in haarde zaand

sinngebung des sinnlosen

voor over gisteren dromen
dat morgen eerst gaat komen
heb ik/theoretisch overbodig
vandaag blijkbaar toch nodig

kinderliek geleuf
. . .dij ons doodn weer dut leevm. . .
(oet jeuds gebednbouk)

as nou mien voader binn kwam
en mie weer mit noa pekel nam

zol ik zègn: schwere noot
pabbe bist allaange dood

meschain herleefd/bedinkt verstild
pinne dij in haand nog trilt

ask over ons baaident schrief
en hail allinne achterblief

van nijs deur baangeghaid bezeerd:
bin ik wel weeromme keerd

schwere noot (jiddisj) = kreet in moeilijke omstandigheden

staarfhoes

klokke ston stil
't was weer zo wied

aanderweegs verteern
klokn mien tied

onderweegs as ik bin
tot: 't is weer zo wied

aan dissied/aan gunzied
stroommde tied

momentopname

van de laatste minuut/de laatste seconde
en daarna: mijn stervenssponde
het eerste moment dat ik niet meer besta
ik denk er een leven lang over na

haerst

mien loate joarn
ik vuil joe vaaln
as lözze bloarn
in de goarn

steevaast

aaltied
staaist veur mie
dood
leevmsgroot

de goarn = de tuin

joods geschiedbewustzijn

venne winschoot
wennen aan de dood
topografisch gegeven
voor: wennen aan het leven

joodse herfst

vallende bladeren in dit boerenland
najaar van ondoorgrondelijk gebeuren
zonder één sleutel in mijn hand
sta ik voor 1000 dichte deuren

Tougift

kleren maken de man

mijn verleden
keurig naar maat gesneden
hangt slobberig
om mijn heden

winschoot

ballade van de zelfspot

eens kom ik eevm
over d'oosterhavenbrug
na zoveel eeuwen
naar winschoot terug

brugwachter met zijn pet
die'k als vroeger groet
antwoordt mij met:
verrèk bistoe't

van verboazn stom
gezicht wat blaik
vroag ik hom
adres van bibeltaik

met schone lei
ben ik op zoek
naar gegevens over mij
in een of ander boek

ik begun in 't plat
bie 'n jonge vraauw:
wait joe soms wat
van dat letterkundeg taauw

waaraan hij – naar verteld –
met zijn gezangen
zich diep gekweld
zou hebben opgehangen

de vrouw blijkbaar
zich doodgeschrokken
maakt een gebaar
die is allang vertrokken

ik wait dat nait
meer zo sekuur
infermaaier ais
bie d'ain of aner buur

zèg ik: mien wicht
da's goud/dat dou'k
mor ja allicht
hèst nog 'n bouk

doarin ik slicht
gegeevms zuik
over klaain gedicht
da'k vrouger muik

onwillig ruimt zij
een bestoft regaal
bekijkt u dat
maar allemaal

van vaag fragment
over mijn poëzie
krijg ik voor vijftig cent
flauwe fotocopie

waarmee ik lang
niet ingenomen
terug verlang
naar al mijn dichterdromen

aan onwerkelijkheden
als een hond zo trouw
en bovendien voorzien
van dat onmisbaar touw

waaraan ik mij
met mijn gezangen
terstond opnieuw
heb opgehangen

laatste ogenblikken

dood
dromeloos
wie vindt ooit
mijn zwarte doos